

saaledes at Statskassen giver Grunden og af Udgifterne til Bygningen, der ikke maa overstige 500,000 Kr., 100,000 Kr. samt et Forskud til Udstillingsfonden af 200,000 Kr., som fra Bygningens Fuldendelse forrentes og afdrages med 5 pCt., hvoraf 4 pCt. ere Renter af det i hver vedtagen Termin skyldige Beløb, Resten Afdrag.

Denne Bemyndigelse er betinget af, at Udstillingsfonden tilskyder indtil 200,000 Kr., overtager den nævnte Forrentning og Amortisation af 200,000 Kr. og deltager med Halvdelen af Udgifterne til Vedligeholdelse, Statter m. v."

Den Byrde, der ved denne Lov paalagdes Udstillingsfonden, var betydelig større, end man havde tænkt sig ved det Rigsdagen forelagte Lovforslag, der førte til den nævnte Lov, idet Fondens Tilskud i Forslaget kun var ansat til 250,000 Kr. uden at der tillige var paalagt den nogen Forpligtelse til at bidrage til Vedligeholdelsesudgifter, Statter m. v., og det var kun med stor Betænkelse, og blot fordi Bygningen, hvortil der trængtes haardt, ikke kunde faas paa bedre Vilkaar, at Udstillingskomiteen paatog sig de i Loven foreskrevne Forpligtelser. Under Forslagets Behandling i Rigsdagen fremhævedes det ogsaa fra flere Sider, at det kunde være tvivlsomt, hvorvidt Udstillingsfonden i Vængden vilde være i Stand til at bære de den paalagte Forpligtelser, jfr. Rigsdagstidenden for 1879—80, Folketingets Forhandlinger Sp. 7434—39, og i Landstingsudvalgets Erklæring over det af Folketinget tilbagevendte Forslag fremhævedes det, at Loven vilde medføre et Afkavn for Udstillingsfonden i den aarlige Renteindtægt af 8,000 Kr. og en aarlig Udgift af 10,000 Kr., og at Udvalget var tvivlende over for den Forventning, hvorfra man var gaaet ud, nemlig at Udstillingsindtægten vilde blive betydelig forøget i den ny Bygning, se Rigsdagstidenden for 1879—80, Till. B., Sp. 2097—98.

Det har nu ogsaa viist sig, at denne Forventning ikke har holdt Stif, og at Udstillingsfonden ved den nævnte Lov har paataget sig en langt større Forpligtelse, end den vil kunne magte, naar den skal fyldestgøre de Opgaver, der paahvile den. Naar de uheldige Følger af Loven imidlertid først nu have begyndt at vise sig, er Grunden den, at Fonden siden 1884, da den kongelige Malerisamling ved Christiansborg Slots Brand blev husvild, har haft en aarlig Indtægt af 16,000 Kr. for Udleje af Lokaler til den nævnte Samling. Efter at denne Indtægt nu er bortfalden fra 1ste April d. A. at regne, træde Virkningerne af Loven skarpt frem, og navnlig er det blevet klart, at den Forudsætning, man gik ud fra, at Udstillingsindtægten vilde stige betydeligt, er bristet, idet Indtægten, navnlig i de senere Aar, er sunket betydeligt, nemlig fra 43,651 Kr. i Finansaaaret 1883—84 til 24,271 Kr. i indværende Finansaar.

Under disse Omstændigheder har Udstillingskomiteen nu indgivet Andragende om at erholde den Støtte fra Statens Side, som den efter det i sin Tid påskærede har haft nogen Grund til at vente, saafremt det viste sig, at man ved Loven af 1880 var gaaet ud fra fejlagtige Forudsætninger. Det fremhæves i Andragendet, at Udstillingsindtægten i de nærmeste Aar næppe kan paaregnes at ville blive udover 25,000 Kr. aarlig, og at Udstillingsfondens hidtidige aarlige Udgifter paa den anden Side ikke kunne indskrænktes væsentlig, naar den skal naa sit Maal: at fyldestgøre de Forpligtelser, der paahvile den lige over for Kunstakademiet, at understøtte Kunstnere og deres efterladte og at fremme Kunsten. Der maa derfor efter Komiteens Beregning forventes et aarligt Underkud paa ca. 7,600 Kr. for Fonden, hvis den ikke kan opnaa Lettelse i de den nu paahvilende Byrder, i hvilken Henseende Komiteen nærmere har andraget om, at Halvdelen af det Forskud, Udstillingsfonden ved Loven af 1880 modtog af Statskassen 100,000 Kr., maa blive eftergivet Fonden, medens Restgælden samtidig indfries af Fonden, og at denne derhos maa blive fritagen for den samme ifølge Loven paahvilende Forpligtelse til at bære Halvdelen af de med Vedligeholdelse, Statter m. v. af den paagældende Ejendom forbundne Udgifter.

Man kan nu heller ikke se rettere, end at man fra Statens Side ved oftnævnte Lov er gaaet Udstillingsfonden for nær og har paalagt den større Byrder, end den er i Stand til at bære, ligesom man maa være enig med Udstillingskomiteen i, at den har haft al Grund til at vente, at man under disse Omstændigheder vilde komme Fonden til Hjælp, navnlig saaledes, at man skaffede den en Lettelse i de ved Loven paatagne Forpligtelser lige over for Statskassen. Man maa saaledes finde det billigt, at Staten nu støtter Fonden, og kan tiltræde den i saa Henseende i Andragendet foreslaaede nærmere Ordning, der formentlig vil hde Fonden en efter Omstændighederne passende Lettelse i dennes Byrder. Da Fondens nuværende uheldige Stilling som nævnt er indtraadt med Begyndelsen af indværende Finansaar, idet Fonden ved Udgangen af forrige Finansaar har mistet sin hidtidige Rejeindtægt fra den kongelige Malerisamling, vil det formentlig være naturligt, at Fonden allerede for indværende Finansaar erholde den paagældende Lettelse